

ZPRAVODAJ

63 JH

1993

JIRÁSKOVA HRONOVA / ČÍSLO 8

DNEŠNÍ PROGRAM

Klubovna intr. SOU v 9.00 hod.
Diskusní klub KLUBU REŽISÉRŮ
Rodný domek AJ v 10.30 hod.
Rozloučení se soubory
Salonek hotelové školy v 11.00 hod.
Festivalový výbor
Salonek hotelové školy ve 12.30 hod. - OŠ JH
Třídy hotelové školy ve 13.30 - 15.30 hod.
Diskusní kluby
Jiráskovo divadlo v 16.30 a 19.00 hod.
Jessie Golem - Divadlo v BOUDĚ Plzeň
Sokolovna v 16.30 a 21.00 hod.
Limonádový Joe - MD Kolín
Park AJ v 17.45 hod.
Promenádní koncert Machovské dechovky
Schody JD v 18.45 hod.
Vítání souborů
Římskokatol. kostel v 19.00 a 21.00 hod.
AGNUS DEI - DS Ciestníci Praha
Slavie ve 20.00 hod.
Taneční zábava se skupinou MODEUS
Dvůr ZŠ ve 21.15 hod.
Filmové představení - Věčně mladý
Sokolovna v 23.00 hod.
Car Saltán - Machovaja Sankt Petěrburg

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

Rodný domek AJ v 10.30 hod.
Rozloučení se soubory
Salonek hotelové školy ve 12.30 hod. - OŠ JH
Třídy hotelové školy ve 13.30 hod.
Diskusní kluby
Slavie v 16.30 hod.
Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo
DS Pardubice
Jiráskovo divadlo v 19.30 hod.
ALLEN and NAOMI BODEA - Liptov. Mikuláš
Rozloučení se soubory po představení
Schody JD ve 21.00 hod.
Ukončení 63. JH
Dvůr ZŠ ve 21.15 hod.
Filmové představení - Singsles

Ještě jednou srdečně zveme zástupce všech generací, které znaly nebo spolupracovaly s panem Vavříčkou na setkání a popovídání si o tom, co nás spojuje, co máme společného, co pro nás pan Vavříčka znamenal.

Sejdeme se v Malém sále Jiráskova divadla v sobotu 14. 8. 93 v 15.00 hodin a bližší informace naleznete v informační kanceláři.

Stáňa Pattonová

O žánru a stylu

si letos vyměňoval názory od pondělí do čtvrtka seminář Klubu režisérů SČDO. Začal u základních pojmů: u dramatických druhů, u rozdílu předlohy dramatické a divadelní, u převodu autorské představy situace do záznamu jejího dialogu a převodu dialogického záznamu do realizované situace. Po malé inventuře žánrů dramatických předloh se věnovaly úvahy režisérů stylu jevištního díla („styl = integrační princip výstavby celku“), různosti stylů a roli mluvní akce v různých stylových rovinách. (Den první.)

Hned nato se do práce pustili prakticky: posuzovali z těchto hledisek vlastnosti tří vý-

stupů z Moliérova Dandy, Němcova Pana Sanytra (ze Soudniček) a z „Bydlí tady pan Bulánek“ V+W. (Den druhý.)

Ve dvou skupinách se samostatně potýkali jako režiséři i jako interpreti s Moliérem a Němcem. (Den třetí.)

Konečně předvedli oba výstupy v podobě naaranžovaných zkoušek a text V+W ve čtené podobě k obecným připomínkám a posouzení. Nato porovnali stylové prostředky, užité ve třech výstupech, navzájem mezi sebou. (Čtvrtý den.)

A tím uzavřeli svůj tematický úkol. Měl upozornit na význam vymezeného terénu a ošlapat jeho problematiku. Ten úkol byl splněn.

Páteční seminární dopoledne už má vlastní téma: bude v diskusi rozebírat výkony Večera finalistů SČDO, tedy výkony ze soutěže O pohárek SČDO a Divadla jednoho herce. JH

TAK NÁM ODPUSŤTE

Ne všechno vždy klapne tak jak má. Jak jsme vás už včera informovali, Dividýlko ze Slaného muse-
lo zde prodělat několik nepříjemných organizačních zmatků. Nebyl to samozřejmě úmysl a všichni
organizátoři z toho byli velmi smutní. Ukápla i nejedna slzička a proto hned do Slaného putoval
omluvný dopis. Zde je jeho doslovné znění:

Milí přátelé z DIVIDÝLKA Slaný.

Divadlo je život krásných bláznů v jejich bláznovinách.

Milovat ho znamená nezbláznit se, ale těšit se z každého okamžiku životních peripetií.

Člověk ani neví, kdy ztropí nějakou bláznovinu, a najednou se stane, že je z toho velmi zle. My nechceme,
aby bylo zle, chceme, abychom byli všichni spolu a mohli spolu vytvářet velmi mnoho krásných věcí. Možná při
tom vzniknou malé nebo velké omyly. Kdo se jim však záměrně vyhýbá, ani by nevěděl, že i ony mohou za-
příčinit i něco jiného než je zlo.

Právě proto Vám hned dnes píšeme, abychom se Vám z hloubi duše omluvili a v tom je to krásné, že se s Vá-
mi takto zkontaktujeme, abychom se opět za rok na našem festivalu mohli sejít a ztropit možná že jinou bláz-
novinu.

Tak nám ji odpusťte.

Informační kancelář
63. JH

Vážený pane režiséře Vasiljeve, milí divadelníci z Petrohradu,

jsme moc rádi, že jste zdraví propluli všemi nástrahami byrokracie, sehnali za onemocnělou herečku rovnocennou náhradu až z Kolína na R., že jste přežili deset nepříjemných celních kontrol a že jste u nás v Hronově. Obdivujeme, že jste po třech dnech úmorné cesty hned ještě zkoušeli, ačkoli přestálá protivitost byla neskutečná. Jsme rádi, že uvidíme jedno z posledních představení školního souboru, jehož členové se po prázdninách rozcházejí do profesionálních divadel. Kritiky v německém, švýcarském i čínském tisku Vás natolik plasticky vyličily, že se na Vaše vystoupení velmi těšíme. Redakce

Současně děkujeme MK, Společnosti národů východu, České asociaci rusistů a Ruskému kulturnímu a inf. středisku, kteří výraznou pomocí umožnily hostování tohoto souboru.

GENERÁLNÍ SPONZOR

Banka pro život.

ČESKÁ SPOŘITELNA a. s.

RECENZE

Jumping Hamada, Pardubice:

Kruh opsaný balvanem

Jumping Hamada čili Skákající kamenná poušť zase jednou zamotala hlavy divákům. Co si také počít s představením, kde nemůžete nikoho chytit za slovo, případně z třepotání bělostných sukének baletek vysledovat pohyb labutího hejna. Přesto je tu rozeseto tolik konkrétních informací v kostýmech, rekvizitách i výpravě - nemluvě o básničce otištěné v programu - že tu lze dát dohromady jakousi pevnější skládačku pocitů a postřehů.

Zvetšelé, na plátně malované dekorace - altánek, snad jakýsi chrám, a prales. Před nimi dva lidé - muž a „žena“ (mladík s dlouhými vlasy; v červených šatech - postava provokující svou sexuální dvojznačností). Scénu ozařuje nepřijemné světlo žárovky z obyčejné stahovací lampy i teplejší svit reflektorů. Na balkónku skřehotá dvojice „ptáků“ - chlapec a dívka (sameček - samička)... Oba světy se posléze prolnou a před diváky se odehraje krátké, až rituální střetnutí. Poznávání, snaha o ovládnutí, civilizace a příroda, přirozenost a faleš, boj mužského a ženského principu... Hudební partitura bubínků, klepátek a zvonečků se prolíná s gesty, dupáním, svíjením a tancem - jen prosím nemlaťte tolik do bubnu, ať si profesor Vyskočil může v klidu zdřímnout.

Skupin, které inspiroval tanec Mina Tanaky či petěrburského Děreva nebo něco příbuzného, není v Čechách ani tolik, aby zabraly prsty na jedné ruce. Setkávání s nimi tedy je - vyjma přehlídek - poměrně vzácné. Budí rozpaky svou neobvyklostí a nečitelností - chce nám básník říci, že se hodlá stát trpaslíkem? Většina lidí neovládá podobný divadelní jazyk, odezírá pracně z úst útržky slov. Proč tedy nebrat tento divadelní druh v relacích hudebních a nenechat se unášet jen na vlnách emocí bez urputné snahy otevřít hasákem krabičku sírek. Ostatně, ač znám Jumping Hamada jen krátkou dobu, postřehl jsem v představeních zřetelný vývoj k jasněji formulované výpovědi. Kdo ví, třeba za rok i promluví?! Zdeněk A. Tichý

Mohl bych v rovině teoretické popsat na téma typu divadla, jež pěstuje Jumping Hamada, mnoho a mnoho stránek. Ale stejně by to bylo na nic pro účely této - jakož i jakékoliv jiné - recenze. Neboť v tomto případě se snažím pojmenovat nepojmenovatelné, vyložit nevyložitelné. Mám totiž k dispozici pro svůj recenzentský výkon slova a pojmy, zatímco Jumping Hamada je cosi, co se do slov a pojmů zaklít nedá. Ono se to „cosi“ vůbec vzpírá jakékoliv intelektuální operaci a tím i tomu, abychom se dopátrali smyslu. Tím ovšem nechci říci, že se vůbec nikdo smyslu dopátrat nemůže.

Kruh opsaný balvanem - Jumping Hamada, Pardubice

Malé divadlo Kolín - Švanda dudák

Za předpokladu, že se dostanete „dovnitř“, že si spulprožijete, spoluprocítíte společný pocit skupiny, jenž je asi tou jedinou šancí „spoluzní“, pak třeba, asi ...u někoho možná i určitě. Mně to dáno není. A poprvé jsem si na Hronově - tohle pojmenovat mohu - uvědomil proč. Vadí mně to ohromné tělesné napětí každého pohybu, gesta, mimiky. Napětí, které cítím jako křeč. Asi to tak musí být, asi členové skupiny takto ze sebe dostávají to, co je pro ně balastem zvenku a objevují to, co není svázáno „konvencemi“, jak se praví v programu. Jenže - jako divák to vnímám jako něco pro mne nepřijemného, nepatřičného, co si sice dokážu - viz ten řádek výše - zdůvodňovat teoreticky, ale co mne velice intenzívně brání naladit se na vlnu, již vysílá soubor. Obávám se, že tak to bude s drtivou většinou diváků - buď se chytanou nebo ne. Buď budou „in“, pak jsou přijati do tohoto velmi zvláštního společenství, skoro sekty. Nebo jsou „off“ a pak, jako já, zůstanou za branami poznání a pochopení a mohou - abych se vrátil k začátku - o tom všem pouze teoreticky bádát. Pokud ovšem chtějí. Jan Císář

Divadelní spolek Malé divadlo Kolín

Josef Kajetán Tyl

Švanda dudák

Nejklasikovatější klasika, mýtus českého divadla. Těšila jsem se, protože si myslím, že je to typ hry, kterou mohou provést ochotníci lépe než profesionálové. Dobré představení na profesionálním divadle jsem zatím neviděla. Profesionálům se těžko předstírá bezelstnost (Když se k tomu rozhodnou, bývají půvabní jak protřelá čtyřlístka co si hraje na patnáctku). Neintelektuální kon-strukce a sebedůmyslnější výklady provedení taky ne-spasí.

Soubor z Kolína předvedl Strakonického dudáka v obráceném gardu - jako když se patnáctka stydí za svou nevinost. Režijně je to takovým pravzvláštním způsobem zručně, uhlazeně, učenase, nu odvažme se, akademicky ochotnické. Vlastně se hraje pouze fabule (že si máme myslet, že je to o lásce, nám prozradí písně), děj se žene kupředu, v jediné situaci se to nezastaví, aby se probůh někdo neprojevil. Herci postavy pouze trpně předvádějí, někteří hůře, někteří lépe, jsou zbaveni veškeré autentičnosti. Nikde to nezajiskří, neprodere se život, stopa nečekaného, překvapivého. Zcizení písněmi a sborem, který přihlíží, jen taky takový trik, o ničem to prostě není. Ne náhodou je scéna pojednána v tlumené hnědé (neurčitost zdá se příznačná), po stranách cosi mezi paravánem a náznakem plotu, pseudoesteticky pokresleném (kde se probůh vzal ten názor, že přibližnost a nekonkrétnost znamená stylizaci?)

Škoda, že je to tak bezkrevné. Michaela Serbusová je typ Dorotky krev a mlíko, jak pro ni stvořená, Zlata Pavlíčková prozrazuje temperament, Eva Koberová má jistě herecké dispozice.

Chtělo by to povolit uzdu a odvážit se.

Daria Ullrichová

Dlouho, velice dlouho jsem nemohl přijít na to, co mně na tom kolínském představení Švandy dudáka vadí. Neboť je to inscenace zručně a dovedně zorganizovaná. Všechno je tu jednoduché - situace pouze základní (a ještě stručně), scéna jsou uprostřed jeviště umístěné stupně vítězů, kostýmy ve strohé kontuře elementárně určují postavu. I to herectví je takové. Žádné podrobné kresby niterných stavů, žádná šíře charakteristiky, žádné detaily. Někdo se v těch striktně držených hranicích dokáže prosadit ještě něčím navíc, kdo to neumí, tak má zase v této poloze oporu; stačí když naplní základní informační funkci. A tak to běží jako dobře promazaný stroj, jenž téměř nezaskřípe, trochu jako by průřez Tylovým dílem. Ale to mně nevadí, to říkám jenom proto, abych přiblížil určující ráz celé inscenace. A do toho se vstupuje zvenčí - písničkami a účastí herců, kteří zrovna vytvoří situaci a sedí po obou stranách jeviště vpředu. Občas jsou vesníci, občas spoluzpěváky (sborem), občas jako by zároveň přihlíželi tomu, jak jejich kolegové právě hrají situaci a zároveň tuto spoluvytvářeli. A tohle mně vadí. Říkám zcela otevřeně - byt' je to dlouhou studií - že nepokládám řadu Tylových her na místě prvním za literaturu, ale za scénickou záležitost. Strakonický dudák je tak půl na půl. To scénické je mimo jiné také v tom, že kuplet, jenž je jaksi mimo děj, v něm zároveň zůstává díky tomu, že jej zpívají postavy jako svůj výraz - Šavlička, Vocilka. Ale tady je to jakési „zcizení“, porušení děje, dokonce se tu takto nabídnou „die Moral der Geschichte“ - viz závěrečná píseň. A najednou je pro mne té dovednosti, zručnosti, obratnosti moc. Najednou je z toho spíše chladná demonstrace záměrů a cílů než tvar, jenž má také emoce, zápal, atmosféru. Aby však bylo jasno: je to špičková amatérská inscenace divadla pro děti a předstihuje o četné koňské délky inscenace jiné, jež jsem v poslední době z této amatérské oblasti viděl. Jen kdyby takových inscenací bylo! Jan Císář

Večer Finalistů SČDO

Divadelní monology a dialogy

Co vlastně je možné hodnotit na dialogu či monologu, jenž je navíc často pouhým torzem většího či menšího divadelního kusu? Cit pro situaci a herecké provedení - o vybudování charakteru postavy těžko mluvit. Mohl bych tahat známky jako při krasobruslení, aby se vedle sebe porovnála anekdotka Smeti, zoufale osamělá Marie Živná v Tabáku a soli, Čechovovy Námuvy, kdy jsem si říkal - nebylo by marné celé, a Chuť medu s herečkou, co by si zasloužila velkou roli. Maně si přitom vzpomínám na školní představení v tělocvičně, kam jsme rok co rok chodili za korunu naslouchat Příhodám lišky Bystroušky. Zapnění a z hlavy vyšumí.

Z jiného soudku jsou Bláznovy zápisky panů Gogola a Jiřího Hlávky - ruského spisovatele a několika-násobného finalisty a vítěze „pohárku SČDO“. Monodrama, které se sem zatoulalo z „divadla jednoho herce“. J. Hlávka jde občas při pohrávání si se svými hlasovými možnostmi až pod samu hranici slyšitelnosti pro vzdá-

Bláznovy zápisky v podání Jiřího Hlávky

lenější řady. Jindy se zase spokojí se šarží a la jak si v Čechách představujeme ruskou duši. Jinak však je typem spolehlivého a pilného hráče, jenž ví, jak vystríhnout sladkou úlisnost, poníženou úslužnost i agresivní útočnost. Vkládá do představení celou duši i tělo, pohříchu však i velkou snahu, kterou před zraky diváků neutají stejně jako pověstné šídlo. Zdeněk A. Tichý

Opravdu si nevím rady s tímto prazvláštním žánrem. Padá z něj na mně smutek. Připomíná to přijímací zkoušky na divadelní fakultu - předvedte krátký monolog, rozumí se, vybraný tak, aby jasně odhalil vaše schopnosti, a my už posoudíme, zda-li máte nárok nebo ne. Když jsem se dívala na Karlu Klimtovou (úryvek -

Marie Živná a „její“ Tabák a sůl

Delaneyová: Chuť medu) obdivovala jsem její suverenitu, přesvědčivost, hereckou inteligenci - bylo to téměř bezchybné, nepopisné, citlivé, v patřičném stylu psychologickorealistického divadla. Dostalo se mi zprávy, že Karla Klimtová je velmi dobrá talentovaná herečka. A měla by prostě hrát divadlo, nejen úryvky. Ten smutek plyne z toho, že mám dojem - tento typ podívané může obsahovat těžko co víc než zvolání, podívejte se jak to umím a jsem osamělý. A to je zatraceně naléhavé.

Ale týká se to pouze těch nejlepších případů, prostě nesporně prokázaných schopností. Bláznoví zápisky jsou uceleným tvarem a za celek tedy Jiří Hlávka ručí absolutně, jistě i on má herecké schopnosti, ale zdálo se mi, že je to jen o tom, jak se chová jistý podivín. V Čechovových Námělových jsem mohla ocenit snahu po tvaru, schopnost charakterizace. Dalším dvěma vystoupením jsem nerozuměla vůbec.

Daria Ullrichová

ODPOLEDNE V DISKUSNÍCH KLUBECH

Analytický seminář Jarmily Černíkové-Drobné sídlí v salónku hotelové školy, kde má k dispozici video, které denně natáčí pan Šmíd. Je tak možné nejen si inscenace připomenout, ale vyhledat zajímavé situace a na nich dokumentovat jejich rozbor. Paní Černíková klade otázky, snaží se přivést účastníky diskuse k pojmenování jevů. Objasňuje pojmy, aby se i začátečníci orientovali.

Včera nejprve hovořila o divadle jednoho herce: je to poměrně mladý druh divadla (asi dvacetiletý), jehož předchůdcem je divadelní monolog. Ten vznikl již v antickém divadle, kde se nesměla předvádět smrt korunovaných hlav na jevišti a bylo proto nutné o nich hovořit. S monology se setkáváme v podstatě v průběhu celé divadelní historie, jen v současnosti minimálně, což souvisí s temporytmem doby. Monodramata začala vznikat z počátku především pro ženy, protože pro řadu hereček chybělo uplatnění. Kvalita těchto monodramat je pak různá - u těch horších pouze vyprávění, ta lepší obsahují vnitřní konflikt. Objevili jsme, že *Kontrabas* vnitřní konflikt má, ale že se jej v inscenaci Jaroslava Kubešovi nepodařilo zcela realizovat. Pátrali jsme, proč. Kladli jsme si otázku, jakým způsobem postihnout dvojlovnost osobnosti. Jestli můžeme představiteli, který „by stál za hřích“ (cituji lektorku), uvěřit, že o něj ženy nestojí a že je outsider.

U *Periférie* opět začínáme tím, že se snažíme popsat, co jsme viděli. Tedy představení, které se skládá z jednotlivých výstupů (blackoutů). U některých z nich máme pocit uzavřenosti, u jiných ne. Můžeme vystopovat několik linií (baleták s baletkou, slepec, „přehlídkové“ vstupy atd.) Některé výstupy jsou pouze přípravnou fází a nemají pointu. Linie jsou odlišovány hudebně, baletácká i světle. Jde o černý humor, kde je důležitá zkratka, přesné gestické výrazivo a smysl pro rytmus. Škoda, že některé pointy už jsou jasné předem a chybí tak moment překvapení, který vyvolává smích...

Dvě hodiny se překulily co by dup. Dopili jsme kávu (v tom má tento seminář výhodu, že je v salónku obsluha) a zvolna se začali přesouvat na další představení, které pan Šmíd opět natočí, aby bylo možné i další den vyhledat zajímavé situace a... A tak dál.

ex

STOPROCENTNĚ VYUŽITÝ DEN

(Povídání s členy KMD)

Klub mladých divadelníků patří už řadu let neodmyslitelně k Jiráskovu Hronovu. O letošní „invazi“ mladých lidí jsme se už zmiňovali. Zajímalo nás, jak se dívají na letošní hronovský týden a co si s sebou odnášejí ze seminářů. Nejdrív nám napsala Karol a pak jsem se zeptala ještě alespoň několika z nich.

Karol, Praha (seminář Milana Schejbala)

Po klasicky chaotickém začátku následovalo klasicky chaotické pokračování. Místo tisíce lístků na představení jsme dostali pouze 999 permanentek. Ovšem coby účastníci divadelních dílen se cítíme velmi dotčeni tím, že dílna Romana Musila (do které nebylo možno se přihlásit) začíná v 9.00 hodin, zatímco my mžouráme očičkami už od půl devátý. Posilnění většinou levným a dobrým obědem se odebíráme na diskuse o představeních. Výjimku tvoří jistá restaurace, kde příprava jedné porce trvá zhruba 45 minut. O kvalitě a kvantitě radši pomlčím. Dobrá příležitost potrénovat si trpělivost (Dyadyjadá). Nejvíce zájemců (alespoň na začátku) mělo setkání s ředitelem, majitelem, režisérem, ... Divadla za branou II Otomarem Krejčou. Myslím si, že nejsem jediná, koho toto setkání zklamalo. Bylo sice uvedeno, že se bude jednat o diskusi, ale spíš jsme si vyslechli sáhodlouhý monolog. Vím, že jsem nebyla sama, kdo si zdřímnul, posleze odešel.

Velký rozruch na prknech, která znamenají svět, způsobilo představení Rádobydivadla Klapý - *Hory se připravují k porodu, na svět přijde malá šedá myš*. Nerada bych v době tohoto představení stála nad hrobem Klímy, Freuda a Nietzscheho, kteří byli v tomto představení vzpomenu. Asi by se zavrtěli. Oproti tomuto dílu nás vystoupení vsetínského souboru *Zleva doleva* donutilo asi 40 minut popadat se za břicho. Už klasicky se naše názory na tato dvě představení rozešly z recenzí.

O procvičení jazykových znalostí se postaraly dva soubory z Anglie. A už tak dost nabitý program nám zpestřují akce typu pyžamový ples, jazzové vystoupení Jany Koubkové a výuka billiaru.

Na závěr bych chtěla poděkovat Robertu Nečasovi, mému „gramatickému poradcovy“.

Tomáš, Turnov (seminář Jiřiny Lhotské)

Letos tu jsem poprvé, přivedl mě kamarád. Zatím mi to dost přineslo. Chci jít dál na pedagogickou fakultu, proto taky jsem si vybral seminář paní Lhotské, protože to je kontakt s dětmi. I představení mi dala dost, protože je rozebíráme do hloubky a snažím se pochopit, jak ti amatéři hrají. A seminář samotný... Četl jsem váš článek, který jste o něm napsala, v těch hrubých rysech to tak v podstatě je, ale my to chápeme trochu jinak. Neříkám, že děláme hry. Za tu dobu, co to děláme, jsme se dostali daleko víc do sebe. Důvěra, kterou k sobě máme, je ohromná. A dneska třeba, co se nám moc povedlo - dělali jsme po skupinách zpracování Hrubínovy pohádky, jako kdybychom to dělali pro rozhlas. Bylo to perfektní v tom semináři, moc se mi to líbí.

Jan I., Praha (seminář Milana Schejbala)

Velice se mi líbí, jakým způsobem s námi Milan dělá. Je to bezprostřední, fantastické. Ten tvůrčí proces, který tady vzniká, to si ponesu v sobě. A na diskusní klub chodíme k Jarmilce Černíkové. Ona tvrdí, že je to pro začátečníky, ale já ji můžu poslouchat pořád. Tyhlety rozborů mám rád.

Jan II., Praha (seminář Milana Schejbala)

Já chodím do stejných seminářů jako Honza a mám taky podobné pocity jako on. U Milana je to fajn, dneska jsme třeba dělali variaci na představení pana Valeše a všechno jsme to zvládli během dvou minut. Bylo to senzáční.

Martina, ? (seminář Jakuba Korčáka)

Jakub se zabývá energií, na tu klade důraz. Myslím, že nám to pomůže v našem souboru, protože tímhle jsme se právě moc nezabývali. Je to hrozně zajímavé, ty pocity, které z toho máme. Člověk se nikdy na takovéhle věci nesusoudí. (Honza I. k tomu dodává, že by bylo fajn absolvovat všechny ty semináře, které tu jsou, protože by jim určitě mnoho daly.)

Jarmila, Hradec Králové (seminář Jiřiny Lhotské)

Když jsem si přečetla, co jste o nás psala, tak mi to připadlo, že to není vůbec o našem semináři. Dívám se na to jinak a tohle mi přišlo, jako že tam děláme spartakiádu, že v tom není žádný cit, žádné prožívání, žádné vcítění se do sebe navzájem. To mně z toho vůbec nevzniklo. Mně to pomohlo asi hlavně v tom vnímání lidí. Já právě tady na Hronově prožívám krásné okamžiky, protože cítím krásné vztahy okolo sebe, souznění mezi lidmi, vstřícnost a otevřenost - a to mi přijde, že je to tady jinak než v normálním životě. Mám z toho pořád dobrou náladu a dobrý pocit.

Magda, Rožnov (seminář Jiřiny Lhotské)

Ten kousek mého života, co teď prožívám, to není specifické, že je to divadlo. Já třeba momentálně hledám nějaké souznění s plno věcmi, s realitou a tak... O tom se asi nedá konkrétně mluvit...

Petr, Praha (seminář Jakuba Korčáka)

Na Hronově jsem poprvé a předčilo to mé očekávání. Ale abych řekl pravdu, od toho semináře jsem si slíbil něco jiného. Myslel jsem, že budeme pracovat s textem, dělat etudy... Ale zatím děláme spíš jen taková cvičení na uvědomování si sama sebe, každého svého pohybu, abychom uměli pohybovat každým kouskem těla. Potom děláme cvičení na soustředění, koncentraci, uvědomování si jeden druhého, komunikaci. První dva dny se mi ta cvičení zdála až podivínská, ale potom už nás do toho Jakub vtáhl a teď už je to pro mě spíš vrchol dne, to dopoledne. Jsem rád, že jsem se do semináře přihlásil a že je možnost chodit do diskusního klubu, protože jinak nevím, co bych tu celý den dělal. Takhle je ten den skutečně využitý na sto procent, není chvilka na oddech.

A když ten oddech člověk potřebuje, tak musí vynechat nějaké představení, jinak to nejde. Diskusní klub s paní Černíkovou, to je něco fantastického. My jsme nebyli zvyklí na takové povídání o tom, co jsme viděli, báli jsme se něco říct, ale s paní Černíkovou to jde dobře, tam se všechno říká polopaticky, takže se člověk nemusí bát, že řekne něco špatně - a když řekne, tak už to nějak ani nevaří. Naučíme se aspoň trochu mluvit o tom, co vidíme. Je to fakt výborné. Zaznamenala ex

PŘELET NAD LOUTKÁŘSKÝM HNÍZDEM

Přehlídka nejlepších amatérských a profesionálních loutkářských inscenací českých zemí pořádána Českým střediskem UNIMA - Žižkovské divadlo T. G. M. Praha 3, Štútného 5 - 1. - 3. října 1993

Pátek 1. října 1993

17.00 DRÁK Hradec Králové: **Naladte si vidličku** SD
20.00 DIVADLO FKUFRU Olomouc: **Zdravíčko, copak se zas vznášá v éteru?** * AM

Sobota 2. října 1993

10.00 BUCHTA A LOUTKY Cheb: **Jankovi noví dědečci** SD
11.00 DDD Praha: **Můj medvěd Flóra** AG
15.00 KUŠ Liberec: **Černošské pohádky** AG
16.00 RS ŠRÁMKOVA DOMU Sobotka: **Tatínku, ta se ti povedla** AM
ZUŠ Hradec Králové: **Zralí k vystoupení** AM
ZUŠ Praha 10: **Možná přijde i smrt** AM
17.00 STŘÍPEK Plzeň: **Klobásová komedie** AM
20.00 DIVADLO V BOUDĚ Plzeň: **Jossile Golem** * AM

Neděle 3. října 1993

10.00 ALFA Plzeň: **Tatínku, ta se ti povedla** SD
11.00 Nic jenom pro nás neboli čas pro přátelské setkání všech, kdo mají rádi loutky a lidi kolem nich
15.00 ČMUKAŘI Modřice: **Medvídek Pú nebo tak nějak** AM

AM = amatérský soubor

* jen pro dospělé

AG = agentážní skupina

SD = státní divadlo

Na celý cyklus je možné zakoupit permanentní vstupenku v ceně pouhých 60,- Kč!

Kdo navštívil loňský „Přelet“ si jistě nenechá ujít velmi slibný letošní!!!

Západočeští ochotníci v divadelní sezoně 1992/1993

Pohled na uplynulou divadelní sezonu prostřednictvím oblastních přehlídek v západočeské oblasti t. j. deseti okresech bývalého západočeského kraje není nezajímavý.

Organizaci oblastních přehlídek a tím zajištění výběru inscenací na národní přehlídce zajišťoval stejně jako ve dvou minulých sezonách Svaz českých divadelních ochotníků. Situaci zkomplikovala likvidace Parku kultury a oddechu v Plzni, jinak garanta finančního základu. A tak vyhlášitel - západočeský oblastní výbor SČDO a jednotliví pořadatelé byli postaveni před hamletovskou otázkou, přesněji před otázkou „kde na to vzít?“. Zůstala jediná možnost; najít peníze v jednotlivých pořadatelských místech. A tak tedy do měšce sáhly městské a okresní úřady, městská kulturní střediska a v některých případech i pořadající soubory. To je případ přehlídky v Radnicích a Divadélka JEN TAK v Karlových Varech. Našli se i sponzoři - banky, podnikatelé a pod. V některých případech musely sáhnout do vlastní kapsy i účinkující soubory.

A tak díky tomu všemu se podařilo uspořádat oblastní přehlídky v oblasti těchto žánrů:

- **soutěž monologů a dialogů POHÁREK SČDO** v Plzni. Vítěznou ratolet si do Přerova na národní přehlídce odvážel a první místo v mužském monologu obhájil karlovarský Jiří Hlávka s monologem Arche Rice KOMIK (John Osborne). Svoji kvalitu prokázal Jiří Hlávka i na národní přehlídce nově vzniklého žánru DIVADLO JEDNOHO HERCE se svojí inscenací BLÁZNŮVY ZÁPISKY (N. V. Gogol). Je zařazena do programu FINALISTŮ SČDO na 63. JH.

- **tradičního divadla** a to již po desáté v Horažďovicích. Karlovarské divadélko JEN TAK se hrou Ivana Vyskočila a Jiřího Suchého FAUST, MARKÉTA, SLUŽKA A JÁ dostalo zelenou do Třebíče před soubory z Plzně (DIALOG - John Murrell POSLEDNÍ LÉTO a Činoherní amatérský soubor - Ladislav Smoček BLUDIŠTĚ) a kraslickým divadelním klubem (G. Figueredo LIŠKA A HROZNY).

- **mladého a netradičního divadla** po několika desítkách let opět v karlovarském divadélku KAPSA. Představilo se domácí studentské divadlo profesora Vráti Bartůňka (7 z knihy apokryfů Karla Čapka), ašské divadélko BYCHOM (J. Kainar UBU SE VRACÍ). Přes Šrámkův Písek až na 63. JH se zaslouženě pro-

bojovalo NAIVNĚ POETICKÉ DIVADLO z Plzně s dramatizací textu českého surrealistického básníka Karla Hynka pod názvem INU... ANEB AKUSTICKÁ KALUŽINA.

- **inscenací činoherních divadelních souborů hrajících pro děti** v Radnicích. Poprvé, s velkou odvahou se přehlídce ujal domácí soubor a odvedl dobrou práci. A tak vedle jejich inscenace Drdových HRÁTKŮ S ČERTEM, uvedl Činoherní amatérský soubor z Plzně Makariovy TŘI BÍLÉ ŠÍPY, plzeňské Jezírko STRAŠIDLO BUBLUK (Novák-Oubram) a nový karlovarský soubor KLOBROUK vlastní text TŘI RUDÁ BRKA NÁČELNÍKA VŠEVĚDA (Burian, Richter). Do Rakovníka na letošní POPELKU a na libický FEMAD pojedí karlovarské Dětko s pohádkovou taškařicí FILUTA PEPINO (Maria Křepelková).

- **venkovských divadelních souborů** po dvacáté ve Žluticích. Postup na národní přehlídce KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM ve Vysokém nad Jizerou si odvezla poběžovická VOJNARKA (Jirásek) a doporučení do výběru soubor Městského kulturního zařízení v Horšovském Týně s inscenací hry Alana Ayckboura MŮJ DŮM, MŮJ HRAD. Kaznějovská inscenace hry V. V. Štěcha a Miroslava Horníčka SVATBA POD DEŠTNÍKY i radnická inscenace hry Jana Drdy HRÁTKY S ČERTEM povyšovaly žlutickou přehlídku na dobrou úroveň. Zklamal soubor ÚSMĚV z Horního Slavkova s inscenací Jaroslava Votršného TŘI V TOM.

A připočteme-li k tomu zdařilou **loutkářskou přehlídku** v Horní Bříze, jejíž plody se blýskly na Chrudimské národní přehlídce, lze konstatovat, že všechny potřebné přehlídky v západních Čechách letos proběhly.

V této oblasti pochopitelně pracuje více souborů. Ne každý se zajímá o účast v soutěžích a nevyužívá možnost kvalifikovat se na národní přehlídky či divadelní zatvy. Ať už je to soubor z Mariánských Lázní, Františkových Lázní, Staňkova či obnovený soubor v Ostrově nad Ohří. Celá řada souborů buď zanikla úplně nebo v současné době nepracuje. To je například situace souboru ze Sokolova, Konstantinových Lázní, Kdyně, Horažďovic, Zbiroha a dalších.

Jen těžko některé soubory přežívají a věříme, že i jejich jeviště opět ožijí. A to ne jen pro soutěž a přehlídku, ale - a to hlavně - pro vlastní radost a radost vlastního diváka.

Porozhlédl se Vlastimil Ondráček

střípky

Na svém čtvrtletním sezení se organizační štáb rozhodl, že nebude organizovat závěrečnou tiskovou konferenci pro malý zájem novinářů. Všichni členové organizačního štábu jsou pro novináře k dispozici po celý průběh posledních dnů festivalu.

Kde bude CAR SALTAN účinkovat? Nepřehlédněte! Po dohodě se souborem to bude v Jiráskově divadle. Začátek přestavení se nemění a vstupenky zůstávají v platnosti. Opět jak kdo přijde, tak si sedne.

Pro nečekaný zájem o vstupenky na Limonádového Joa se soubor z Kolína uvolil ještě jedno přestavení přidat. Začátek tohoto přestavení je v 18.30 hod. a vstupenky jsou v předprodeji.

Vydává organizační štáb
63. Jiráskova Hronova
Šéfredaktor:

Jaroslav Koďeš

Redaktoři:

Alena Exnarová

Jan Kulhavý

Daria Ullrichová

Jan Čisár

Zdeněk A. Tichý

Fotograf: Jiří Chlum

Technický redaktor:

M. Zhibo

Tisknou:

Grafické závody Hronov, s. r. o.

Cena: 2 Kč